

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 340/13
26. фебруар 2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Љиљане Максимовић и Зорице Китановић, чланова већа, са судским саветником Весном Мутавцић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље А.А., из ..., ..., чији је пуномоћник Душан Ж. Слијепчевић, адвокат из Београда, Дечанска 5, поднетој против туженог Министарства финансија и привреде Републике Србије, чији је правни следбеник Министарство финансија Републике Србије, ради поништења решења, 08 број 112-01-1/323-2012 од 7. децембра 2012. године, у предмету привременог удаљења са рада, у нејавној седници већа, одржаној дана 26. фебруара 2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

Образложење

Оспореним решењем одбија се приговор тужиље изјављен против решења Министарства финансија и привреде-Управа царина, број ... од 15. новембра 2012. године, којим се тужилја, царински службеник Управе царина-Царинарница Суботица, распоређена на радно место за преглед робе-виши цариник, у звању царински прегледач, у ЦИ Јавна складишта, привремено удаљује са рада, почев од 22. новембра 2012. године, до окончања кривичног поступка који је покренут наредбом о спровођењу истраге Тужилаштва за организовани криминал, број КТИ 11/12 од 31. маја 2012. године, за које време тужилји припада накнада зараде у висини 1/3 месечне плате коју је остварила за месец пре привременог удаљења, при чему приговор не одлаже извршење решења.

Тужбом, поднетом Управном суд, дана 11. јануара 2013. године, тужила је оспорила законитост решења туженог органа наводећи да је привремено удаљење тужиле са рада извршено на основу дискреционог овлашћења органа, при чему није објашњено на који начин би штетило интересу Управе царина то што би тужила била на послу. Навела је да Управа царина није поднела захтев за накнаду штете против својих радника-царинских прегледача, нити је, током трајања истражног поступка, пружила доказ да је применила члан 103. Царинског закона, који се односи на накнадну контролу декларације и рачуноводствених исправа. Предложила је да Суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да Суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, у смислу одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на тужбу, и списка ове правне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 116. став 1. Царинског закона (“Службени гласник РС”, бр. 73/03...62/06), прописано је да се државни службеник против кога је покренут кривични поступак због кривичног дела учињеног на раду или у вези с радом или дисциплински поступак због теже повреде дужности може удаљити с рада до окончања кривичног, односно дисциплинског поступка ако би његово присуство на раду штетило интересу државног органа или ометало вођење дисциплинског поступка.

Одредбом члана 265. наведеног закона, прописано је да директор може да суспендује, распореди у нижу групу, изрекне меру престанка радног односа или да рехабилитује царинског службеника којег је распоредио у нижу групу, у складу са одредбама овог закона и акта о дисциплинској одговорности.

Према доказима у спису и разлозима образложења оспореног решења, тужени орган је, по оцени Суда, правилно поступио када је, у поступку спроведеном без повреда правила поступка, одлучио као у диспозитиву оспореног решења, а за одлуку је дао довољне и јасне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Наиме, тужени орган је нашао да је првостепени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање, јер је против тужиле, наредбом о спровођењу истраге Тужилаштва за организовани криминал, број КТИ 11/12 од 31. маја 2012. године, и наредбом о проширењу истраге, број КТИ 11/12 од 1. јуна 2012. године, покренут кривични поступак због основа сумње да је извршила кривично дело удруживања ради вршења кривичних дела из члана 346. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, у стицају са продуженим кривичним делом злоупотребе службеног положаја у саизвршилаштву, из члана 359. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика у вези са чл. 33. и 61. Кривичног законика. Како је директор Управе царина овлашћен да цени шта би могло да штети интересима наведене управе у сваком конкретном случају, тужени орган је нашао да је, у складу с овим овлашћењем, и донета одлука, да је због заштите интереса царинске службе, али и јавног интереса, неопходно тужилу, која се терети за извршење кривичног дела на раду, привремено удаљити са рада, налазећи да је привремено удаљење превентивна мера и да не прејудицира кривичну одговорност тужиле.

Полазећи од наведених законских одредаба и утврђеног чињеничног стања, тужени орган је донео оспорено решење, које је, по оцени Управног суда правилно и на закону засновано. Наиме, по налажењу Суда, правилна је одлука туженог органа да тужилу привремено удаљи са рада, јер је примена ове превентивне мере, имајући у виду специфичност царинске службе, усмерена на заштиту интереса наведене службе, као и јавног интереса.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да не могу утицати на друкчију оцену

законитости оспореног решења, јер не доводе у сумњу чињенично стање утврђено у спроведеном поступку, нити су приложени докази који би довели до другачије одлуке у овој правној ствари.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући при том у виду да је предмет спора такве природе да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Суд је, на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 26. фебруара 2015. године, III-11 У. 340/13

Записничар

Весна Мутавцић,с.р.

Председник већа-судија

Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

ЉЛ